

שיגולה בעת הראיון
הייתי רוצה להיות מורה..."

מסוגלת להתיישר עם הקו. מעולם לא הייתי ברבר אחד יותר מדי זמן, מעולם לא עשיתי עבודה כליכך מסחרית כמו העבודה הזאת על הסידרה האמריקאית.

● **אז מדוע הסכמת להשתתף בסידרה הזו?**

מכיוון שזה נותן לי ביטחון עם כסף, וזה בסדר. זה לא אומר שאני צריכה להיתקע בתחום הזה. זה לא האלמנט שלי.

הדבר הבא שאני הולכת לעשות הוא סרטו הראשון של בימאי אלמוני. זה יהיה סרט שקשור למסורת סרטי הפנטזיה, אני אשחק אשה ההופכת לשלושה ממדים, באמצעות האלקטרוניקה. כשי אני עושה סרט אחד שמכניס — אני יכולה להרי שות לעצמי סרט בלי כסף.

● **למעשה, את מוכרת לנו היטב מסרטייך, אך דומה שחיך הפרטיים לז'אנר בערסל.**

אני גרה בפאריס. מפני שאני מאוהבת בגבר צרפתי. אין לי ילדים, ואני כבר לא ילדה, לכן אני חושבת כעת בשיא הציניות ובאופן מתמיד על ילדים.

אני מתגוררת כבר שנתיים בפאריס, ובמשך הזמן הזה עברתי בשביל איטליה, וגם קצת בשביל צרפת. אני שמחה כעת לעשות את הסרט הזה, עם הבימאי המתחיל. בפאריס הייתי רוצה להשתלב בתעשיית הסרטים הצרפתית, למרות שהצרפתים מציעים בעיקר סרטי-פעולה, שזה לא התחום שלי.

● **בסרטים שלך את מקרינה ריחוק ומידה של ניכור. במציאות את הרבה יותר חמה ונעימה.**

במציאות אני הרבה יותר רכה. ● **זה לא הופך אותך לסגויה?**

מאוד, אבל אני לא רוצה להיות קשה. כשאת קשה, את מפסידה רגשות, ואני מעדיפה להיות מזורה ולפעמים מגוחכת. מאשר קרה וסגורה. בוודאי שאני פגיעה. זה המחיר שאני צריכה לשלם. אבל אני מוכנה לשלם אותו. אני מעדיפה להיות אשה רכה. את יודעת שמים רכים שוחקים אפילו אבן?

● **יש הרגשה, שאת מנצלת את ביקורך כאן כדי לטהר את עצמך מריגשות-אשמה על היותך חלק מהעם הגרמני.**

יש לי תחושת-אשמה, למרות שאני יודעת שאני לא אשמה. יכול להיות שזה מה שאני מקרינה. אבל זה צריך להיות מביך גם עבורכם. לא רק עבורי.

לא, למה שאפחד? ● **בגלל השמועות.**

אני יודעת שהיו שמועות. זה לא חדש לי. אבל אני לא יכולה לפחד משמועות. אני מעדיפה להיות פרובוקטיבית. אם אנהג תמיד כפי שמצפים ממני, על מה אנשים ידברו, איך הם יפיצו שמועות? ידעתי שאנשים ידברו, שיגידו שאני אוהבת נשים.

● **זה הטריד אותך כשאמרו שאת אוהבת נשים?**

אני תמיד מרגישה חשופה. אבל כשאני מסכימה לקבל תפקיד, אני צריכה ללכת איתו. אני רגילה לסרטים פרובוקטיביים, לתפקידים פרובוקטיביים. אף אחד לא היה יותר פרובוקטיבי מפאסבינדר.

● **את מתגעגעת לפאסבינדר?**

כן. מאוד. לכן אני תמיד צריכה לעבוד רכבי רים השייכים לתרבות האנדרגראונד. אני לא

כמו הוריק, והוריק כאמור חיו אז. בתקופת הנאצים, ומי רצה את זה?

ואז באו הירוקים. הנוער התחיל לגלות יותר עניין בנעשה בגרמניה. זה חיובי, מכיוון שהאדישות והניכור לא היו מובילים, לדעתי, לשום מקום.

● **ראית בוודאי סרטים דוקומנטריים מהתקופה הנאצית.**

כן, בוודאי. ● **מה היתה תגובתך בשראית את בני עמך, המאוסקים, יוצאים מגדרם למראה או למישמע היטלר?**

לא הבנתי למה אנשים נכנסו לטראנס, בעיניי, היטלר נראה מגוון. לראות את כל האנשים האלה — פראו מולר והר שילר, שהכרתי מהמכולת, מבית-הספר, מכל מקום — גרמנים המריעים כך להיטלר, כל זה גרם לי להרגיש שהם מטומטמים. לא הבנתי, באמת לא הבנתי מה קרה להם.

● **מדוע, לדעתך, לא אהבו בגרמניה את הסרט. אהבה בגרמניה?**

אמרו המישחק היה גרוע. מעבר לזה, העניין הוא עדין. בגרמניה לא רוצים לראות סרטים על התקופה הזו. זה יותר מדי כשכיל הגרמנים. אחרי המלחמה עברו לפחות עשר שנים עד שהסירו את הטאבו על סרטים שעסקו בתקופה. כשהקרינו בגרמניה את הסידרה שואה. היא נכנסה לחדרה-השינה של כל אחד. אי-אפשר היה לגרש אותה החוצה. הסידרה הזו היתה בנויה כסיגנון של אופרטיבון, ואנשים התפתו לצפות בה. ואז פיתאום, כל העניין הפך לאירוע. בטלוויזיה הוקרנו שיחות על העניין, כל האומה דיברה על זה. אחר-כך שטף גל של סרטים דוקומנטריים, ואחר-כך סרטי פסבינדר ותוף הפת. בנושא התחילו לטפל בני הרוך שאחרי. שניסו לשים את עצמם בנעלי ההורים.

● **איך הרגיש הרוך הזה בנעלי הרוך, איך הרגשת את?**

הרגשתי שאם אני צריכה ללכת על קצות-האצבעות כשאני נוגעת בנושא הזה, זה כאילו שאני מנסה להעלים משהו, שזה מצב לא נורמלי.

● **נעבור, ברשותך, לנושא שונה לחלוטין. בזמן צילומי הסרט של קרלו פררי, התפרסם בכל עיתוני אירוסה סיפור סנסציוני, שקשר אותך למריבה אורנלה מזוטי.**

זה הכל בולשיט, כשבושל עליידי עיתונאים. הם התאהבו ברעיון ששתי שחקניות שונאות, האחת את השניה. יש קינאה בין שחקניות. טבח שיש. אבל זה לא משהו שלא מתגברים עליו. צריך לטפל בזה. כסך הכל, אנחנו בני-אדם. כמובן, שכשמגיעים לסט בהתחלה היחסים הם קרירים. לקראת סוף הסרט אהבנו מאוד זו את זו. כשאני צריכה לשחק טיפוס מסויים, אני מנסה לעבוד על ריגשותיי, כדי להפיק את זה מאיזה מקום.

● **ובאמת, בסרט הזה הייתן אמורות להיות נאהבות.**

ואיך יתכן שנהיה נאהבות, כשאנחנו שונאות האחת את השניה?

● **לא סתרת לקבל על עצמך תפקיד של אשה המתאהבת באשה?**

נשמעות טוב יותר מגרמנית. עד היום אני נושאת על גבי את חרפת הרוך של הוריי.

● **בשעשית את. מאהביה של מריה בראון את. לילי מרלין ואת. אהבה בגרמניה חשבת שמה שמותרחש בסרטים האלה קרה, בעצם, להוריי?**

כל הזמן. אבל לא רק זה: דמיינתי לעצמי איך הייתי אני מתנהגת בנסיבות הן — האם הייתי פוחדת, או שהייתי מגלה אומץ-לב ונשאת נאמנה לעצמי? האם היה לי הכוח להצטרף לתנועת-ההתנגדות, שהיתה קיימת בגרמניה ולסכן את חיי?

„אני מרגישה שאילו הייתי סתם בחורה גרמניה, הייחם קודם כל מביאים בחשבון שאני באה מגרמניה, ואולי לא הייחם נחמדים אלי“

כשגרתי במינכן, התגוררה באותה בית אשה, שבעלה היה חבר בתנועת-ההתנגדות. הוא נתלה בשל כך. היא היתה מרברת על זה המון, ואני הייתי שואלת את עצמי, האם הייתי אני מוכנה שיתלו אותי. כמה פעמים חשבתי איוו בתומול אני שלא הייתי צריכה להיות במצב שבו אסכן את חיי כדי לעמוד מאחורי דברים שאני מאמינה בהם.

● **במה את מאמינה היום?**

אני מאמינה בירוקים. הייתי מאושרת כשהם עלו בשמי הפוליטיקה. לדעתי, זה הדבר הטוב ביותר בתחום הפוליטיקה. שמעתי שהם היו מאוד לא פופולאריים בישראל.

● **מה דעתך על כך שהירוקים לא התקבלו פה יפה?**

אני חושבת שהם עשו שגיאה. הם באו לכאן אחרי ביקור בצד הפלסטיני של המיתרס. גם אני, כשהייתי בכירות, ראיתי את הצד ההוא, אבל הבנתי שיש פן נוסף לכעיה. אם כי נדהמתי לגלות, שדווקא לכם, הישראלים, בתור עם שסבל כליכך הרבה, אין די רגישות לסיבלם של האחרים.

הירוקים באו לישראל ולא שיתפו פעולה עם העיתונות, לא היו די פתוחים, גילו שחצנות ויוהרה, הם ננזפו על כך בגרמניה, גם עליידי אמצעי-התקשורת וגם עליידי חבריהם במפלגה. אני חושבת שהם עשו עבודה גרועה, ולא העבירו לכם היטב את המסר של הירוקים — שהוא נכון ונקי. אני נאמת מצטערת על זה, אני חושבת שהירוקים ניצרו את הצעירים בגרמניה.

● **ניצרו את הצעירים באיזה מובן?**
הרוך שלנו היה שקוע כולו ברוקנרול. הוא פחד לשיר שירי-עם גרמניים, שנשמעו קרתניים וקיטשיים. כי לא רצה להדהוד עם ההורים. התרבות הגרמנית היתה עבורנו דבר שלא חשנו כלפיו אהבה. התרבות הזאת פירושו היה להיות

שיגולה ואיזבל הופרט ב.סיפוריה של סיארה"
הפיצו עלינו שמועות..."